

DR. PHAN BICH THIEN: KÉT KULTÚRA, KELET ÉS NYUGAT VONZÁSÁBAN

Dr. Phan Bich Thien két kontinens, két távoli ország, két sokszínű, gazdag kultúra, két hitvilág szerelmese, hagyományok és újonnan születő értékek fáradhatatlan képviselője, aki közgazdászként, üzletasszonyi mivoltában a rációk; családanyai, költői, irodalmári, fordítói tevékenysége révén a pusztán létezés fölötti dimenziók, képzetek, gondolatok embere. Hídszerep az övé.

A külső szemlélő azt hiheti Phan Bich Thienről, hogy mindenbe, amibe belevág, sikert hoz a számára. Aki azonban job-

ban ismeri őt, és az általa megvalósított célok, feladatok, eredmények lényegére is koncentrál, ráeszmél: Thien „csapatjátékos”, közösségi ember, aki csak a munkát, a (valós) teljesítményt tekinti mércének, s akitől távol áll a kérkedés. Halkan, szinte magyarázatként fűzi hozzá, hogy: „buddhista”. Aki a csoportérdeket az egyéniekénél fontosabbnak tartja.

Olyannyira, hogy néhány hete Budapest az ő szervezőmunkája révén adhatott ott-

hont az első Európában élő vietnámi nők fórumának a Parlamentben, ahol három kulcsfogalom, a megújulás, az innováció és a női egyenjogúság köré csoportosultak a felszólalások.

A Hanoiban született Phan Bich Thien útja hazánkba Moszkván át vezetett. A végleges döntést, hogy Magyarországon fog élni, férjével, akivel még az oroszországi tanulók alatt ismerkedett össze, 1998-ban hozta meg. Mondhatni, e vállalt kétklakisággal csak gazdagodott, hiszen a Mekong folyó és a Duna látványa 2023-ban ugyanazt jelenti a számára: az otthon jelképét, jóleső érzését.

S ha már a folyókról mint az otthon szimbólumáról ejtettünk szót, hát a fenti felsoroláshoz – a Mekong és a Duna mellé – bizony odakívánczik a Sió is, amely a tolnai látkép fontos eleme, s amelynek mentén Simon-tornya városa húzódik.

„Eldöntöttük, valami olyannal szeretnénk foglalkozni, ami túlél bennünket” - utal vállálásukra Phan Bich Thien. A legtöbben problémahalmaznak látták volna a szebb

DR. PHAN BICH THIEN

napokat megélt simontornyai kastélyt és környezetét a maga omladozó torzóival, leszakadás előtti állapotban tétovázó földemjével, burjánzó cserjéivel, de a Fried-család örökségét felvállaló új tulajdonosok korunk átlagbefektetőitől sokban különböztek. Nem pusztán hasznot hajtani érkeztek a közel négyezer lelket számláló kisvárosba, hanem visszaadni-visszaépíteni, újragondolni a múltat! Szó szerint és átvitt értelemben is, építkezni.

Nos, addig serénykedtek, mígnem a Fried Kastélyszállót Magyarország Legszebb Szállodájának nyilvánították. 2018-ban pedig a birtok festői pontján, a Mózsé-hegyre, vietnami buddhista szentélyt emeltek. Hosszú évek kitartó munkájával érte el, hogy Magyarország hivatalos vietnami buddhista „Dai Bi”-szentéllyel gazdagodjék. A Sió folyóra néző pagoda akár Hanoi-ban is helyet kaphatott volna a maga sárkányok díszítette, kettős, hajlított tetőjével, a kaput őrző két szent szobrával, amelyek közül az egyik az erőt szimbolizálja, a másik a tudást. A szentélyben lévő harang a vietnami buddhizmus bölcsőjéből, Hue hajdani császárvárosból származik. Az udvart gránitoszlopok veszik körül, amelyek fölött lótusz alakú márványlámpák sorakoznak. Amitabha Buddha ötszáz kilogrammos szobra vörösrézről készült. A belépőt megbabonázó díszes kapu alsó felén négy jellegzetes szent állat, a sárkány, az oroszlán, a teknős és a főnixmadár, felső részén a négy évszak jellegzetes növényei gabalyodnak össze. A kegyhelytől tízperces séta választja el a városka hírneves Petőfi mellszobrát,

amelyet Barcsay Jenő és Ferenczy Béni tanítványa, Kelemen Kristóf szobrászmester készített. 2010-ben, Thien kezdeményezésével és aktív kampányának köszönhetően állították fel a magyar-vietnámi barátság emlékművét Pakson. Az emlékmű a két nemzet szimbólumát ábrázolja, a magyar csodaszarvast és a vietnámi Dong Son bronzdobot. Minden aprócska részlet tehát a kelet és a nyugat „házasítása”, a párbeszéd jegyében került a helyére.

Apropó, házasság. Thien jó ideje kiváló borokat is készít értő csapata, kiváló borászai segítségével. Hol máshol, mint Simontornyan – történelmi borvidékek vonzásában,

Szekszárd és Villány szomszédságában. Mi több, költőként, műfordítóként a vietnámi és a magyarországi kortárs kultúrának is része/részes.

Elsőként egyébként (aligha véletlenül) a kétszáz éve született Petőfi Magyar vagyok című, 1847-ben papírra vetett költeményét fordította vietnámirra, nem sokkal később a Nemzeti dal következett, amit 2015. január 16-án a Legendák nyomában előadásán a József Attila Színház közönsége is hallhatott tőle. Egyetlenegyszer!

Mivelhogy Phan Bich Thien nem vágyik a rivaldafénybe. Legfontosabb szerepének a családjait tartja. Két egyetemista lányáról (Karolina Mylanról és Viktória Lyanh-ról) beszél a legszívesebben, akik nemrég még a magyar szinkronúszó-válogatott tagjai voltak, nagyon szeretik Vietnámet és egyszerre vietnáminak és magyarnak érzik magukat.

Szabó Zoltán Attila